

РЕШЕНИЕ

№ 2037

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Попова, като разгледа дело номер **10497** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на Митница Столична срещу решение от 16.08.2011г по нахд № 8400/2010г по описа на СРС. Претендира се незаконосъобразност на решението на РС поради неправилно прилагане на разпоредбите на материалния закон. На първо място се обръща внимание на извода на РС, че както в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и в обжалваното наказателно постановление /НП/ липсват дата и място на извършване на нарушението. В тази насока жалбоподателят заявява, че в АУАН и в НП е ясно изписано, че се касае за дата на нарушението – 06.03.2010г и място на нарушението [населено място]. Твърди се, че датата и мястото на нарушението се установяват от приложения като доказателство по делото ПАД /придружителен административен документ/ № 70/06.03.2010г, в клетка „С” на който – преведена като клетка „В” от преводача – като място на получаване на акцизната стока под режим отложено плащане на акциз е посочено [населено място], а като дата на получаване – 06.03.2010г. Твърди се, че [фирма] е регистриран получател по смисъла на чл. 57в от ЗАДС, което се удостоверява от приложеното Удостоверение за регистрация № BG 005800R0032/02.03.2010. Същият в това си качество има право да получава акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, но само в обекта за получаване на стоки – [населено

място], общ. Р.. Излагат се съображения за съставомерност на деянието по чл. 114а от ЗАДС поради нарушение на чл. 91б от ЗАДС. Касационният жалбоподател посочва, че ЗАДС в чл. 57в ал.2 не разграничава понятията „получава” и „разтоварва”. И получаването и разтоварването на стоките следвало да се извършва по местонахождение на обекта, посочен в удостоверението за регистрация с цел проследяване на получаваните стоки. На следващо място се сочи като неправилен извода на РС касаещ невъзможността да се установи извършването на нарушението по чл. 114а ал.1 от ЗАДС във вр. с чл. 91б от ЗАДС, тъй като не са събрани доказателства за мястото на разтоварването на акцизната стока. В тази насока се излагат доводи относно датата на влизане в сила на Наредба № 3/2010г вл.с. на 26.03.2010г за специфичните изисквания и контрол , осъществяван от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки, като се твърди, че наредбата, която урежда използването на автоматизирана система за отчетност на получените акцизни стоки и интернет достъп на митническите органи до нея е влязла в сила след датата на извършване на нарушението. По отношение на изложения мотив от РС касаещ количеството на получен бензин, в касационната жалба се излага, че в кл. „С” на представения ПАД № 70/2010г количеството получен от дружеството бензин А95Н при температура 15 градуса С е 34 131л. Соци се разпоредбата на чл. 31 от Наредба № 3/2010г, съгласно която по отношение на бензина се прави измерване в литри, приведени към сравнителна температура от 15 градуса С. Съгласно разпоредбата на чл. 28 т.6 от ЗАДС данъчната основа на облагането с акциз за бензина е количеството литри, приведени към температура 15 градуса С. Прави се извод, че за да се определи дължимия акциз, който представлява основа за определяне размера на имуществената санкция, освен съответната акцизна ставка / чл. 32 ал.1 т.2 от ЗАДС/ е необходима и данъчна основа по чл. 28 т.6 от ЗАДС. Твърди се, че обстоятелството, че в представените от жалбоподателя распечатки от автоматизираната система за отчетност са вписани 34 041л, вместо предвидените при температура 15 градуса С 34 131 л потвърждава тезата, че при ръчно въвеждане в автоматизираната система за отчетност данните могат да бъдат манипулирани умишлено или поради небрежност, както и антидатираны. Прави се искане АССГ в настоящия касационен състав да отмени решението на СРС и да потвърди обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата по съображения изложени в нея.

Ответникът, [фирма], редовно уведомен, не изпраща представител. В писмени бележки адв. К. взема становище за неоснователност на касационната жалба. Заявява, че РС при разглеждане на делото не е допуснал съществени процесуални нарушения. Направените от РС изводи съответстват на събраните по делото доказателства. Твърди се, че проверката е направена изцяло по документи и наказващият орган не е направил усилие да установи мястото на разтоварване на стоката в действителност. Оспорва се заявеното от касатора, че в клетка „С” се вписва мястото на разтоварване. Твърди се, че в тази клетка се вписва получателя, като [населено място] означавало седалището на фирмата получател. Соци се, че наказващият орган не е изследвал къде, кога и как е разтоварена стоката, като не са изследвани транспортни и търговски документи – товарителници, транспортни листа, материална отчетност на склада, не са искани обяснения от превозвача, от складодържателя, от шофьора на превозното средство. Твърди се, че превратно и тенденциозно се тълкува попълването на клетка „С” за получател на стоката в съпровождащия стоката документ, като се приема, че това е

мястото на разтоварване, без в действителност да се съберат доказателства относно мястото на разтоварване на стоката. На следващо място се твърди несъставомерност на деянието по чл. 91б от ЗАДС. Твърди се, че [фирма] не е отговорно лице при неспазване на режима „Т.“, съгласно чл. 98 ал.1 и чл. 102 от ЗМ и чл. 324 от ППЗМ. Като краен извод се сочи, че дори и да се приеме изписаното в процесния ПАД в графа „С“, то същото следва да се тълкува само и е единствено като място на получаване, а не като място на разтоварване. Прави се искане касационната инстанция да остави в сила решението на СРС като законосъобразно.

СГП чрез прокурор Попова претендира неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 16.08.2011г на СРС касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се правят възражения за допуснати от СРС съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото.

При извършена служебна проверка за приложението на материалния закон от РС и по наведените в касационната жалба възражения за неправилност на решението на РС, касационната инстанция приема следното:

По делото не се спори, че [фирма] със седалище [населено място] е регистриран получател по смисъла на чл. 57в от Закона за акцизите и данъчните складове с Удостоверение за регистрация № BG005800R0032/02.03.2010г в съответствие с чл. 57г ал.1 от ЗАДС; както и относно това, че на 10.03.2010г дружеството е подало молба вх. № Р47-0068/10.03.2010г до началника на Митница Столична за регистрация на приложените към молбата 5 броя Придружителни административни документи /ПАД/ № 68,69,70,76и 77 – екземпляри № 2,3,4 за стоки получени под режим отложено плащане на акциз.

Спорът между страните касае на първо място фактическата констатация на наказващия орган относно мястото на разтоварване на акцизната стока – бензин А95Н, а именно, че същата е разтоварена на "място различно от посоченото в разрешението от 02.03.2010г. " В тази насока РС е приел, че мястото на разтоварване на стоката в случая представлява място на извършване на нарушението. РС приема, че в обжалваното наказателно постановление липсва място на извършване на нарушението, тъй като не е посочено място на разтоварване на стоката. Представителят на наказващия орган взема позиция, че мястото на разтоварване е посочено в графа С на ПАД № 70 и същото е

[населено място]; като представителят на наказаното лице изразява становище, че мястото на разтоварване не е посочено в графа С от ПАД № 70, тъй като това е седалището на фирмата получател и място на получаване, а разтоварването е фактическо действие осъществено в склада на фирмата, посочен във визираното удостоверение, и акцентира върху факта, че наказващият орган не е извършил допълнителна проверка относно мястото на разтоварване, а е базирал изводите си единствено на изписаното в сочената графа С на ПАД № 70.

АССГ в настоящия касационен състав приема изводите на РС относно липсата на място на установяване на нарушението, което в конкретната хипотеза е от съществено значение, тъй като състава на вмененото нарушение включва мястото на нарушението – място на разтоварването като обективен елемент от състава на нарушението.

Съгласно чл. 91б от ЗАДС: Разтоварването на акцизни стоки, получени под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател, се извършва в данъчен склад, а в случаите, когато стоките се получават от регистриран получател или от временно регистриран получател, разтоварването се извършва само в обектите, посочени в съответното удостоверение или разрешение.

Съгласно разпоредбата на чл. 114а ал.1 от ЗАДС: Лице, което разтовари на място, различно от посоченото в [чл. 91б](#), се наказва с имуществена санкция в двоен размер на дължимия акциз, но не по-малко от 2000 лв.

Мястото на разтоварване на стоката е елемент от обективната страна на състава на нарушението. При внимателен прочит на обжалваното наказателно постановление № 226/2010г на началник митница Столична се установява като изписано нарушението: [фирма], като е разтоварило акцизна стока 34 131 л бензин А 95Н на място различно от посоченото в разрешението № BG005800R0032/02.03.2010г, е нарушило разпоредбата на чл. 91б от ЗАДС и така е осъществило състава на чл. 114 а от ЗАДС. В действителност, в така изписаната фактическа обстановка липса посочване на мястото на разтоварване на стоката. От страна на представителя на наказващия орган се прави възражение, че в НП е посочено, че видно от графа С на ПАД № 70 акцизната стока е получена в [населено място], откъдето се прави извод, че същата е разтоварена в [населено място]. АССГ в настоящия касационен състав споделя изводите на РС в обжалваното решение. В оспорваното наказателно постановление не се посочва място на разтоварване на акцизната стока. Това, че в графа С от ПАД № 70 е изписано място на получаване на стоката [населено място] не може да обоснове извод у съда, на първо място, че това е равностойно на място на разтоварване на стоката и на следващо място, че стоката е действително разтоварена в [населено място].

Съгласно разпоредбите на ЗАДС движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз задължително се осъществява с регистриран административен документ. В приложения административен документ е посочена дата на получаване на стоката 06.03.2010г, и място : [населено място]. Няма спор по делото, че наказващият орган базира извода си за разтоварване на стоката в [населено място] само и единствено въз основа на този документ ПАД № 70, като в съдебно заседание разпитана актосъставителката Б. заявява, че не е изследвала действителното място на разтоварване на стоката.

АССГ споделя изводите на РС, че наказващият орган не е положил усилие да установи мястото на действителното разтоварване на стоката въз основа на товарителници, транспортни листа, складова отчетност и прочие.

Получаването на стоката в седалището на фирмата получател не следва да се приема

като място на разтоварване. Липсва правна норма, която да визираща подобно приравняване, поради което според съда следва да се приложат общите административнонаказателни разпоредби касаещи тежестта на доказване в процеса. В тежест на наказващия орган е да докаже мястото на разтоварване на стоката, елемент от обективната страна на състава на изписаното нарушение.

Съставът на чл. 91б от ЗАДС се осъществява чрез действие и действието е разтоварване. В тежест на наказващия орган е да изпише в НП мястото на разтоварване на акцизната стока и да събере доказателства относно същото, доколкото именно различното от соченото в регистрацията място на разтоварване определя съставомерността на деянието.

Горното е достатъчно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради което АССГ в касационния състав приема, че обжалваното решение на РС следва да бъде оставено в сила.

За пълнота АССГ излага, че не споделя извода на РС за липса на дата на извършване на нарушението; индивидуализация на акцизната стока. Съгласно чл. 28 т.6 от ЗАДС данъчната основа за облагане с акциз за бензина, газьола и керосина е количеството литри, приведени към сравнителна температура 15 °С. Видно от ПАД № 70 количеството бензин е определено към температура 15 градуса С, предвид чл. 31 от НАРЕДБА № 3 от 19.02.2010 г. за специфичните изисквания и контрола, осъществяван от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки.

Изводът на РС за допуснато нарушение касаещо липса на установяване на място на извършване на нарушението е правилен и обосновава незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Ето защо касационната инстанция приема, че не следва да обсъжда възраженията относно съставомерност на деянието и субект на нарушението.

Горното е основание за оставяне в сила на решението на РС, поради което и на основание чл. основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.08.2011г на СРС по нахд № 8400/2010г.
Решението е окончателно.

Председател:

.....

/А. А./

Членове:

.....

/М.К./

.....

/М. Й./

